

Н.С. Старжинская
Дз.М. Дубініна

Методыка развіцця роднай мовы

Дапушчана Міністэрствам адукацыі
Рэспублікі Беларусь у якасці
вучэбнага дапаможніка для навучэнцаў
спецыяльнасці «Дашкольная адукацыя»
ўстаноў, якія забяспечваюць атрыманне
сярэдняй спецыяльнай адукацыі

2-е выданне, выпраўленае

Мінск
«Вышэйшая школа»
2008

УДК 373.2.016:81-028.31(075.32)

ББК 74.102я723

С77

Рэцэнзенты: прадметна-цыклавая камісія псіхолага-педагагічных дысцыплін Барысаўскага дзяржаўнага педагагічнага к (Т.Б. Брыцько); дацэнт кафедры метадых дашкольнай адукацыі сапедагагічнага факультэта Брэсцкага дзяржаўнага універсіт А.С. Пушкіна кандыдат педагагічных навук, дацэнт А.І. Мельнік.

Усе правы на гэтае выданне абаронены. Узнаўленне ўсёй кнігі і яе часткі не можа быць ажыццёўлена без дазволу выдавецтва.

ISBN 978-985-06-1595-4

© Старжынская Н.С., Дубініна
2008

© Выдавецтва «Вышэйшая школа»

УВОДЗІНЫ

Паняцці «мова» і «маўленне» з'яўляюцца міжпрадметнымі яны сустракаюцца ў лінгвістычнай, псіхалагічнай, псіхалінгвістычнай, метадычнай літаратуры.

У лінгвістыцы мова разумеецца як знакавая сістэма. Знакі гэта словы, гукі, марфемы, словазлучэнні, фразеалагічны адзінкі і інш. Пад сістэмай разумеюцца ўзроўні мовы, яе ўнутраныя сувязі, узаемадзеянні, правілы канструявання і ўжывання знакаў мовы, іх мадэлі. У сукупнасці сістэма знакаў службыць зносінам людзей. Мова як сістэма знакаў захоўваецца ў памяці кожнага чалавека, але самі па сабе знакі не прыдзяць у дзеянне, яны нейтральныя ў адносінах да навакольнага жыцця.

Маўленне – самі зносіны, кантакт паміж людзьмі, выражэнне думкі, самавыражэнне асобы. Калі *мова* – гэта сродкі зносін у магчымасці, то *маўленне* – тая ж сродкі зносін у дзеянне (рэалізацыі). (Так званыя мёртвыя мовы – лацінская, старажытнагрэчаская і іншыя – з'яўляюцца сродкамі зносін толькі патэнцыі, якія ніяк не рэалізуюцца.) *Маўленчая дзейнасць* уяўляе сабой дзеянне і яго прадукт: перавод пэўнага зместу ў вказанне, тэкст – пры гаварэнні, здабыццё зместу з тэксту пры слуханні. Яна заўсёды матывавана – выклікана пэўнымі абставінамі, сітуацыяй. Маўленчая дзейнасць мае канкрэтную мэта, накіравана на вырашэнне задач – сацыяльных і асобных.

Размежаванне мовы і маўлення – важнае для метадыкі паўвучэння. Абапіраючыся на яго, метадысты адрозніваюць вывучэнне сістэмы моўных паняццяў і вывучэнне функцыянавання, выкарыстання моўных сродкаў у працэсе зносін, узаемадзеяння паміж членамі грамадства. У той жа час неабходна ўлічваць, што мова і маўленне – непадзельныя бакі аднаго феномена. У метадыцы развіцця маўлення дашкольнікаў гаворка ідзе і пра маўленне – дзіця авалодвае маўленчай дзейнасцю, г. зн. правіламі і сабамаі функцыянавання сістэмы мовы, і пра мову – маўленчы дзіцяці вызначана сістэмай мовы, якая існуе незалежна ад яго.

Дзеці авалодваюць правіламі выкарыстання моўных адзінкаў практычна, у выніку ўласнага маўленчага вопыту. Як адзначыў рускі лінгвіст М.М. Бахцін, родную мову – яе слоўны склад, г.

¹ *Львов, М.Р. Основы теории речи / М.Р. Львов. М., 2000. С. 11.*

матычны лад мы пазнаём не са слоўнікаў і граматык, а з канкрэтных выказванняў, якія мы чуем і якія мы самі ўзнаўляем у жывых маўленчых зносінах з усімі, хто нас акружае. Вельмі трапна выказаўся на гэты конт амерыканскі спецыяліст па праблемах дзіцячага маўлення С. Эрвін-Трып, які адзначыў, што каб стаць носьбітам мовы, трэба вывучыць правілы, г. зн. трэба навучыцца трымацца так, быццам ты ведаеш гэтыя правілы.

Асаблівасці дзіцячага маўлення, вызначаныя на аснове шматгадовых назіранняў за маўленнем дзяцей на кожным узроставым этапе, звесткі пра тое, як дзіця «ўваходзіць» у родную мову, якія цяжкасці чакаюць яго на гэтым шляху, вывучае лінгвістыка дзіцячага маўлення. Найбольш яскравымі прадстаўнікамі гэтай навукі з'яўляюцца А.М. Гваздзёў, К.І. Чукоўскі, С.Н. Цэйтлін і інш. Даныя з лінгвістыкі дзіцячага маўлення неабходны метадыстам, каб ведаць, якое маўленчае развіццё лічыцца нармальным, вызначыць, ці маюцца адхіленні ў моўным развіцці дзіцяці пэўнага ўзросту.

У псіхалогіі разглядаюцца заканамернасці станаўлення маўлення ў філа- і антагенезе (Л.С. Выгоцкі, С.Л. Рубінштэйн, А.Р. Лурыя і інш.). Методыка развіцця маўлення абапіраецца на звесткі з псіхалогіі пра станаўленне маўлення ў дзяцей рознага ўзросту, заканамернасці засваення дзецьмі сістэмы моўных знакаў.

Псіхалінгвістыка (тэорыя маўленчай дзейнасці) вывучае розныя ўласцівасці маўлення (яго працэсы, матывы, унутранае маўленне, успрыманне маўлення і інш.), даследуе развіццё маўленчай здольнасці чалавека (А.А. Лявонцьеў, А.Я. Супрун, А.М. Шахнаровіч і інш.).

Для методыкі развіцця маўлення мае важнае значэнне, як іменна адбываецца развіццё маўленчай здольнасці ў дзяцінстве, чым матывуецца выказванне, з якіх аперацый складаецца кожнае канкрэтнае маўленчае дзеянне. Педагогу неабходна ведаць, якія цяжкасці адчуваюць дзеці пры фармулёўцы думак, якія акалічнасці прыводзяць да няправільнага выказвання або робяць яго стварэнне зусім немагчымым.

Развіццё маўлення дзяцей разглядаецца таксама з вучэбна-педагагічнага пункту гледжання. Методыка высвятляе цяжкасці, якія ўзнікаюць у дзяцей пры авалоданні мовай, педагагічныя ўмовы і сродкі ўздзеяння на працэс фарміравання маўленчых уменняў і навыкаў дашкольнікаў. Абапіраючыся на даныя сваёй і сумежных навук, метадысты дабіваюцца вырашэння пытанняў: чаму і як трэба вучыць дзяцей, каб навучыць

ЗМЕСТ

Прадмова	3
Уводзіны	4
1. Родная мова ў сістэме дашкольнага выхавання	7
1.1. Функцыі маўлення. Родная мова як фактар развіцця і выхавання дзяцей	7
1.2. Маўленне выхавальніка як сродак развіцця маўлення дзяцей	9
1.3. Задачы, змест і формы работы па развіцці маўлення дзяцей	12
1.4. Прынцыпы развіцця маўлення дашкольнікаў	17
1.5. Метады і прыёмы развіцця маўлення	19
1.6. Псіхалага-педагагічныя асновы навучання дашкольнікаў беларускай мове як другой	22
1.7. Развіццё маўлення дзяцей у розных формах зносін	26
Пытанні і заданні для паўтарэння	29
Тэставае заданне	30
2. Методыка развіцця маўлення дзяцей ранняга ўзросту	32
2.1. Станаўленне маўлення дзяцей першага года жыцця ..	32
2.2. Методыка развіцця разумення мовы дарослых і вымаўлення асэнсаваных слоў у дзяцей першага года жыцця	34
2.3. Асаблівасці развіцця маўлення дзяцей другога года жыцця	41
2.4. Методыка развіцця маўлення дзяцей другога года жыцця	43
2.5. Методыка развіцця маўлення дзяцей трэцяга года жыцця	51

5. Методыка фарміравання гукавой культуры маўлення	128
5.1. Пяняцце гукавой культуры маўлення і задачы яе выхавання ў дашкольнікаў	128
5.2. Асаблівасці засваення дзецьмі гукавой сістэмы роднай мовы	131
5.3. Праверка маўлення дзяцей	133
5.4. Метады і прыёмы фарміравання гукавой культуры маўлення	135
5.5. Методыка работы над кампанентамі гукавой культуры	136
5.5.1. Развіццё слыхавога ўспрымання і маўленчага слыху	136
5.5.2. Фарміраванне маўленчага дыхання	139
5.5.3. Навучанне правільнаму гукавымаўленню	141
5.5.4. Навучанне правільнаму вымаўленню спецыфічна беларускіх гукаў	146
5.5.5. Работа над беларускай арфаэпіяй	147
5.5.6. Развіццё маўленчага голасу	150
5.5.7. Выхаванне інтанацыйнай выразнасці маўлення	152
5.6. Арганізацыя работы па выхаванні гукавой культуры маўлення	154
Пытанні і заданні для паўтарэння	155
Тэставыя заданні	156
6. Методыка развіцця звязнага маўлення і маўленчых зносін	158
6.1. Звязнае маўленне і задачы яго развіцця ў дашкольнікаў	158
6.2. Методыка навучання дыялагічнаму маўленню	159
6.2.1. Размова выхавальніка з дзецьмі	159
6.2.2. Гутарка як метады развіцця дыялагічнага маўлення	168
6.3. Методыка навучання маналагічнаму маўленню	175
6.3.1. Маналагічнае маўленне і асаблівасці яго засваення дзецьмі	175
6.3.2. Віды дзіцячых расказаў і прыёмы навучання расказванню	178

6.3.3. Навучанне пераказу мастацкіх твораў	183
6.3.4. Методыка навучання дзяцей маналогам-апісанням	189
6.3.5. Методыка работы з дыдактычнай карцінай	195
6.3.6. Навучанне дзяцей расказванню з асабістага вопыту	202
6.3.7. Навучанне складванню творчых апавяданняў	205
Пытанні і заданні для паўтарэння	213
Тэставыя заданні	215
7. Азнаямленне дашкольнікаў з мастацкай літаратурай	219
7.1. Змест праграмы і задачы дашкольнай установы па азнаямленні дзяцей з мастацкай літаратурай	219
7.2. Асаблівасці ўспрымання твораў мастацкай літаратуры дзецьмі дашкольнага ўзросту	224
7.3. Кола дзіцячага чытання	229
7.4. Формы, метады і прыёмы работы з творамі мастацкай літаратуры	231
7.5. Структура формаў арганізацыі дзяцей па азнаямленні з творамі мастацкай літаратуры і фальклору	240
7.6. Азнаямленне дашкольнікаў з паэзіяй	245
7.7. Азнаямленне дашкольнікаў з кніжнай ілюстрацыяй	250
7.8. Драматызацыя і інсцэніраванне мастацкіх твораў	253
7.9. Цэнтр маўленчай актыўнасці для дашкольнікаў	256
Пытанні і заданні для паўтарэння	257
Тэставыя заданні	258
8. Падрыхтоўка дашкольнікаў да навучання грамаце	260
8.1. Тэарэтычныя асновы навучання грамаце	260
8.2. Азнаямленне дашкольнікаў з асноўнымі моўнымі паняццямі	264
8.3. Развіццё фанематычнага слыху ў дзяцей	271
8.4. Фарміраванне ўмення гукавога аналізу слова	273
Пытанні і заданні для паўтарэння	277
Тэставыя заданні	278

Планаванне работы па развіцці маўлення і навучанні роднай ове ў дашкольнай установе	280
Пытанні і заданні для паўтарэння	290
Тэставыя заданні	291
Літаратура	294

РЕПОЗИТОРИЙ БГПУ